

Категорія справи № 750/2518/25: Кримінальні справи (з 01.01.2019); Провадження за поданням правоохоронних органів, за клопотанням слідчого, прокурора та інших осіб про; продовження строків тримання під вартою.
Надіслано судом: 30.07.2025. Зареєстровано: 30.07.2025. Забезпечено надання загального доступу: 01.08.2025.
Дата набрання законної сили: 28.07.2025
Номер судового провадження: 11-сс/4823/357/25
Номер кримінального провадження в ЄРДР: 22024270000000110

Провадження № 11-сс/4823/357/25 Слідчий суддя ОСОБА_1 Доповідач ОСОБА_2

У Х В А Л А
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

28 липня 2025 рокум. Чернігів

Колегія суддів судової палати з розгляду кримінальних справ Чернігівського апеляційного суду в складі:

Головуючого-суддіОСОБА_2

суддів - ОСОБА_3 , ОСОБА_4 ,

секретаря судового засідання - ОСОБА_5 ,

прокурора - ОСОБА_6 ,

захисника - ОСОБА_7 (в режимі відеоконференції),

підозрюваного - ОСОБА_8 ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду у м. Чернігові апеляційну скаргу прокурора Корюківської окружної прокуратури ОСОБА_9 на ухвалу слідчого судді Деснянського районного суду м. Чернігова від 18 липня 2025 року,

У С Т А Н О В И Л А :

Оскаржуваною ухвалою слідчого судді задоволено клопотання слідчого СВ Управління СБУ в Чернігівській області ОСОБА_10 про продовження запобіжного заходу у виді тримання під вартою у кримінальному провадженні № 22024270000000110 від 20.06.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, та продовжено запобіжний захід у виді тримання під вартою до 18 вересня 2025 з визначенням заставу у розмірі 120 прожиткових мінімумів для працездатної особи, що складає 363 360 грн стосовно

ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Херсон, громадянина України, з професійно-технічною освітою, неодруженого, маючого на утриманні неповнолітню дитину, зареєстрованого по АДРЕСА_1 , раніше не судимого,

Своє рішення слідчий суддя мотивував обґрунтованістю підозри ОСОБА_8 у вчиненні кримінального правопорушення, яке відповідно до ст. 12 КК України відноситься до категорії особливо тяжких злочинів, за які передбачене безальтернативне покарання у виді позбавлення волі на строк від 12 до 15 років. та, з урахуванням доведених ризиків, передбачених п.п. 1, 3, 5 ч. 1 ст. 177 КПК, які продовжують існувати, дійшов висновку про можливість визначити заставу у розмірі 120 прожиткових мінімумів для працездатної особи.

Не погодившись з ухвалою, прокурор подала апеляційну скаргу, в якій просить ухвалу слідчого судді скасувати та постановити нову, якою застосувати до підозрюваного ОСОБА_8 запобіжний захід у виді тримання під вартою в межах строку досудового розслідування на строк 60 днів, без визначення розміру застави. Вважає, що ухвала слідчого судді постановлена з порушенням вимог п. 2 ч. 1 ст. 409 КК України, а саме через невідповідність висновків суду, викладених у судовому рішенні, фактичним обставинам кримінального провадження, та не забезпечить виконання підозрюваним покладених на нього процесуальних обов'язків, а також не зможе запобігти спробам переховуватися від органів досудового розслідування, незаконно впливати на свідків, а також продовжити свою протиправну діяльність. На думку прокурора, слідчим суддею безпідставно визначено розмір застави щодо підозрюваного. Наголошує, що ризики, передбачені п.п. 1,3,5 ч. 1 ст. 177 КПК України, які існували на момент обрання 23.05.2025 ОСОБА_8 запобіжного заходу у виді тримання під вартою без визначення застави, з плином часу не зменшилися та не досягли такого рівня, щоб забезпечити належну процесуальну поведінку підозрюваного. Вказує, що ОСОБА_8, перебуваючи на свободі, може переховуватися від органу досудового розслідування та суду з метою уникнення кримінальної відповідальності, адже на момент затримання підозрюваний мешкав за межами юрисдикції органу досудового розслідування та поблизу окупованої території, і може виїхати на непідконтрольну Україні територію з метою переховування. Зазначає, що ОСОБА_8 може незаконно впливати на свідків, яких особисто знає з метою зміни їхніх показань. Також підозрюваний може продовжити свою колабораційну діяльність, оскільки мав зв'язки з представниками окупаційної влади, які на даний час продовжують впроваджувати стандарти країни-агресора на непідконтрольній Україні території Херсонської області. На думку прокурора, рівень цих ризиків перевищує межу, яка б дозволила застосувати більш м'який запобіжний захід.

Заслухавши доповідача, думку прокурора, який наполягав на задоволенні своєї апеляційної скарги, підозрюваного та його захисника, які просили ухвалу слідчого судді залишити без змін, оскільки вона законна та належним чином обґрунтована, дослідивши доводи апеляційної скарги та перевіrivши матеріали судового провадження, колегія суддів доходить таких висновків.

Відповідно до вимог ч. 1 ст. 404 КПК України суд апеляційної інстанції переглядає ухвалу слідчого судді в межах доводів поданої апеляційної скарги.

Згідно вимог ч. 1 ст. 370 КПК України судові рішення повинно бути законним, обґрунтованим і вмотивованим.

Як вбачається з матеріалів провадження, СВ УСБУ в Чернігівській області розслідується кримінальне провадження № 22024270000000 від 20.06.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

21.05.2025 о 09 год 22 хв ОСОБА_8 затримано відповідно до ст. 208 КПК України, та цього ж дня йому повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Ухвалою слідчого судді Деснянського районного суду м. Чернігова від 23.05.2025 до підозрюваного ОСОБА_8 застосовано запобіжний захід у виді тримання під вартою на строк до 21.07.2025.

18.07.2025 ухвалою слідчого судді Деснянського районного суду м. Чернігова строк досудового розслідування у кримінальному провадженні продовжено до 21.09.2025.

Відповідно до ч. 1 ст. 183 КПК України тримання під вартою є винятковим запобіжним заходом, який застосовується виключно у разі, якщо прокурор доведе, що жоден із більш м'яких запобіжних заходів не зможе запобігти ризикам, передбаченим статтею 177 цього Кодексу.

Частиною 6 статті 176 КПК України, передбачено, що під час дії воєнного стану до осіб, які підозрюються або обвинувачуються у вчиненні злочинів, передбачених статтями 109-114-2, 258-258-5, 260, 261, 437-442 КК України, за наявності ризиків, зазначених у ст. 177 цього Кодексу, застосовується запобіжний захід, визначений пунктом 5 частини першої цієї статті, тобто тримання під вартою.

Відповідно до ст. 177 КПК України, підставою застосування запобіжного заходу є наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення, а також наявність ризиків, які дають достатні підстави слідчому судді, суду вважати, що підозрюваний, обвинувачений, засуджений може здійснити дії, передбачені частиною першою цієї статті.

Згідно вимог ч. 3 ст. 197 КПК України, строк тримання під вартою може бути продовженим слідчим суддею у межах строку досудового розслідування у порядку, передбаченому цим Кодексом.

Відповідно до ч. 3 ст. 199 КПК України, при продовженні строку тримання під вартою слідчий суддя враховує наявність обставин, які свідчать про те, що заявлений ризик не зменшився або з'явилися нові ризики, які виправдовують тримання особи під вартою, а також наявність обставин, які перешкоджають завершенню досудового розслідування до закінчення дії попередньої ухвали про тримання під вартою.

Вирішуючи питання про доцільність продовження запобіжного заходу у виді тримання під вартою підозрюваному ОСОБА_8, слідчий суддя, враховуючи, що передбачені ст. 177 КПК України ризики не зникли, досудове розслідування не завершене, зважаючи, що жоден із більш м'яких запобіжних заходів не забезпечить належного виконання останнім процесуальних обов'язків, правильно дійшов висновку про необхідність продовження такого запобіжного заходу.

Виходячи з даних матеріалів судового провадження, є правильним висновок слідчого судді відносно того, що ризики, наведені прокурором, є дійсними і на даний час вони виключають можливість зміни запобіжного заходу на більш м'який.

За змістом абз. 8 ч. 4 ст. 183 КПК України, під час дії воєнного стану слідчий суддя, суд при постановленні ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, враховуючи підстави та обставини, передбачені статтями 177 та 178 цього Кодексу, має право не визначити розмір застави у кримінальному провадженні щодо злочину, передбаченого статтями 109-114-2, 258-258-5, 260, 261, 402-405, 407, 408, 429, 437-442 КК України.

Разом з тим, слідчим суддею враховано, що продовження строку досудового розслідування викликане необхідністю отримання результатів у кримінальному провадженні почеркознавчої експертизи, врахувавши вік підозрюваного, стан здоров'я, сімейний та матеріальний стан, приймаючи до уваги серйозний характер загрози для суспільного порядку протиправних діянь та їх тяжкість, дійшов висновку про те, що попередні ризики продовжують існувати, розцінивши це, поряд з іншими обставинами, як підставу для можливості визначення застави у розмірі 120 прожиткових мінімумів для працездатної особи.

Отже, дійшовши правильного висновку про необхідність продовження запобіжного заходу у виді тримання під вартою, слідчий суддя при визначенні розміру застави, користуючись наданими йому дискреційними повноваженнями, у повній мірі врахував обставини, з якими закон пов'язує вирішення питання продовження запобіжного заходу та питання визначення застави.

Посилання прокурора на те, що під час дії воєнного стану до осіб, які підозрюються у вчиненні злочину, передбаченого ст. 114-1 КК України, за наявності ризиків, зазначених у ст. 177 КПК України, застосовується запобіжний захід виключно у виді тримання під вартою не є переконливими.

Відповідно до ч. 4 ст. 183 КПК України під час дії воєнного стану слідчий суддя, суд при постановленні ухвали про застосування запобіжного заходу у виді тримання під вартою, враховуючи підстави та обставини, передбачені статтями 177 та 178 цього Кодексу, має право, проте не зобов'язаний, не визначати розмір застави у кримінальному провадженні щодо злочину, передбаченого, зокрема, ст. 114-1 Кримінального кодексу України.

Слідчий суддя, продовжуючи щодо підозрюваного запобіжний захід у виді тримання під вартою, одночасно визначив альтернативний запобіжний захід у виді застави, що, на думку колегії суддів, у цьому конкретному випадку зможе забезпечити виконання підозрюваним покладених на нього процесуальних обов'язків. Крім того, в засіданні апеляційного суду підозрюваний ОСОБА_8 пояснив, що у нього відсутні кошти на сплату визначеного розміру застави.

Решта доводів апеляційної скарги прокурора також взята до уваги слідчим суддею.

З огляду на викладене, колегія суддів не вбачає підстав для задоволення апеляційної скарги прокурора та скасування законного і обґрунтованого судового рішення.

Керуючись ст. ст. 376, 404, 407, 419, 422 КПК України, колегія суддів,

у х в а л и л а:

Залишити без задоволення апеляційну скаргу прокурора у кримінальному провадженні - прокурора Корюківської окружної прокуратури ОСОБА_9 на ухвалу слідчого судді Деснянського районного суду м. Чернігова від 18 липня 2025 року, якою продовжено запобіжний захід у виді тримання під вартою та визначено розмір застави підозрюваному ОСОБА_8, - залишити без змін.

Ухвала апеляційного суду є остаточною і подальшому оскарженню не підлягає.

СУДДІ:

ОСОБА_2

ОСОБА_3

ОСОБА_4